

החטיבה המקצועית

החלטת מיסוי : 6830/17

תחום החלטת המיסוי: מיסוי בינלאומי

הנושא: קביעת הכללים ליחיד שהגיע לישראל ושומר על זיקה למדינה המקורית - החלטת מיסוי בהסכם

1. העובדות

- 1.1 פלוני הינו תושב מדינת A שהינה מדינת אמנה (להלן: "היחיד"). היחיד מצוי בהליכי גירושין.
- 1.2 היחיד עוסק בפעילות מסחרית הן בישראל והן ברחבי העולם.
- 1.3 החל משנת 2016 היחיד הגדיל את מספר ימי שהייתו בישראל.
- 1.4 היחיד מתגורר בעת שהותו בישראל, בדירה אשר בבעלותו.
- 1.5 להלן פירוט ימי שהיה בישראל של היחיד במהלך השנים על פי רישומי משרד הפנים:

שנה	ימי שהיה בישראל של היחיד
2002	76
2003	30
2004	25
2005	0
2006	9
2007	21
2008	37
2009	26
2010	24
2011	23
2012	24
2013	39
2014	19
2015	44
2016	77

1.6. ליחיד ניתנה החלטת מיסוי ב"מסלול ירוק", לפיה היחיד יחשב כ"תושב ישראל לראשונה" החל מהתאריך 15 ביוני 2016 (להלן: "יום החזרה"), וזאת בכפוף לקיומו של מרכז חיים בישראל.

1.7. היחיד מתכוון להעביר את מרכז חייו לישראל, להגדיל את מספר ימי שהייתו בישראל ולהתגורר בדירתו בישראל. הנישום מתכוון להמשיך בפעילותו העסקית מחוץ לישראל, ולצורך כך ימשיך לשהות גם בעתיד תקופות לא מבוטלות מחוץ לישראל.

2. הבקשה

קביעת התנאים לקבלת אישור תושבות.

3. החלטת המיסוי ותנאיה

3.1. הוראות ותנאים שיחולו על היחיד לעניין אישור תושבות:

החל מתום שנת המס 2019, ובתום כל שנת מס שלאחר מכן, פקיד השומה הקרוב למקום מגוריו של היחיד, יהא רשאי להנפיק ליחיד אישור בדבר היותו תושב ישראל לעניין האמנה עם מדינה A, אך ורק החל משנת המס 2017 ולכל אחת משנות המס שלאחר מכן, ובלבד שיתקיימו כל תנאים אלה במצטבר (להלן: "התנאים המזכים"):

3.1.1. מספר ימי שהיה של היחיד בישראל בכל שנת מס הינו 142 ימים ומעלה.

3.1.2. מספר ימי שהיה של היחיד בישראל, בכל שנה, יהא גבוה ממספר ימי שהיה של היחיד בכל מדינה אחרת באותה שנה.

3.1.3. ליחיד יהיה בית קבע בישראל. לעניין זה "בית קבע" - כמשמעותו בחוזר מס הכנסה 8/2002.

3.1.4. היחיד לא בחר בשנת הסתגלות כהגדרתה בסעיף 14 לפקודת מס הכנסה.

3.1.5. ליחיד אין בת זוג שאינה תושבת ישראל.

3.1.6. היחיד יציג חו"ד מאת רו"ח מקומי במדינה A כי לפי מבחני הדין הפנימי במדינה A אינו נחשב "תושב במדינה A" החל משנת המס 2017.

3.1.7. בעת הגשת הבקשה לאישור תושבות, בתום כל שנת מס החל מתום שנת המס 2019 ואילך, עבור פרק הזמן שלא קדם לשנת המס 2017, יצהיר היחיד כי עמד בתנאים הקבועים בסעיפים 3.1.1 עד 3.1.6 לעיל וליתן הצהרה כי בכוונתו להמשיך ולעמוד בתנאים הקבועים בסעיפים 3.1.1 עד 3.1.6 לעיל בכל שנה לגבי שתי שנות המס הבאות.

3.2. יובהר כי במידה ויסתבר לרשות המסים, לאחר מתן אישור התושבות בהתאם לתנאי החלטת מיסוי זו, כי היחיד לא עמד בתנאי סעיפים 3.1.1-3.1.7 תשקול רשות המסים, בהתאם לעניין, פניה למדינה הגומלת בה תודיע על ביטול אישור התושבות למפרע.

3.3. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 3.2 להחלטה, מובהר כי אין באי קיום אחד או יותר מהתנאים המזכים לקבלת אישור תושבות במתכונת הקבועה בהחלטת מיסוי זו בשנת מס כלשהי, כדי למנוע מפקיד השומה לטעון כי מרכז חייו של היחיד עבר לישראל באותה שנת מס.

3.4. מוסכם כי בקיום התנאים המצטברים שלעיל יראו את היחיד כמי שמרכז חייו בישראל הן לצרכי דין פנימי לרבות לעניין מתן הטבות לתושב ישראל לראשונה לפי סעיפים 14 ו-97 לפקודה, והן לצרכי הסעיף באמנה למניעת כפל מס בין ישראל למדינה A המגדיר את המונח "תושב מדינה מתקשרת". ואולם אין באמור לעיל בכדי לחייב את רשות המיסים להסכים לייצג את היחיד בהליך של הסכמה הדדית, מול מדינה A, היה ותחליט כי זיקתו של היחיד למדינה A גוברת.

3.5. במסגרת החלטת מיסוי זו נקבעו מגבלות ותנאים נוספים.

החלטת מיסוי זו מבטלת ומחליפה את הוראות סעיף 2 להחלטת מיסוי 9857/12